

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 27 listopada 2017 r.

Poz. 1063

UCHWAŁA SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 15 listopada 2017 r.

w 150. rocznicę urodzin prof. Ignacego Mościckiego, Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w latach 1926–1939

1 grudnia 2017 roku minie 150. rocznica urodzin prof. Ignacego Mościckiego, naukowca, wynalazcy, budowniczego polskiego przemysłu chemicznego, polityka niepodległościowego, a w latach 1926–1939 Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Ignacy Mościcki urodził się 1 grudnia 1867 roku w szlacheckiej rodzinie o tradycjach patriotycznych w Mierzanowie k. Gruduska na północnym Mazowszu. Dziadek Ignacego Mościckiego, Walenty Mościcki, był uczestnikiem powstania listopadowego, a jego ojciec, Faustyn Mościcki, oraz stryjowie, Jan i Kazimierz, walczyli w powstaniu styczniowym. Po ukończeniu szkoły realnej w Warszawie w 1887 roku Ignacy Mościcki studiował chemię na Politechnice Ryskiej, następnie w Londynie kontynuował naukę w Technical College w Finsbury, a w 1897 roku rozpoczął studia uzupełniające z zakresu fizyki i matematyki na Uniwersytecie we Fryburgu.

Pracę naukową rozpoczął na Uniwersytecie we Fryburgu, a od 1912 roku był profesorem zwyczajnym technologii chemii nieorganicznej i elektrochemii technicznej na Politechnice Lwowskiej. W roku 1925 został wybrany na stanowisko rektora Politechniki Lwowskiej, jednak tej funkcji nie pełnił, ponieważ jesienią 1925 roku objął Katedrę Elektrochemii Technicznej Politechniki Warszawskiej. Prof. Ignacy Mościcki był autorem ponad 60 prac naukowych, ponad 40 patentów polskich oraz zagranicznych, a jego największym sukcesem naukowym było opracowanie przemysłowej metody otrzymywania kwasu azotowego poprzez syntezę tlenków azotu w łuku elektrycznym. Z jego inicjatywy i w wyniku jego działań w latach 1928–1930 zostały wybudowane Państwowe Zakłady Związków Azotowych w Tarnowie, a dzielnicę, w której powstały te zakłady, na jego cześć nazwano Mościcami.

Ignacy Mościcki w okresie studiów w Rydze był członkiem korporacji „Welecja”, został członkiem Ligi Narodowej, a później także Związku Młodzieży Polskiej „Zet”. W okresie studiów w Londynie działał w niepodległościowym ruchu socjalistycznym, współpracując od 1896 roku z Józefem Piłsudskim.

1 czerwca 1926 roku został wybrany przez Zgromadzenie Narodowe na urząd Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. O jego postawie patriotycznej najlepiej świadczy fakt, że gdy został prezydentem, przekazał nieodpłatnie państwu polskiemu prawa do swych wynalazków.

Urząd głowy państwa pełnił do 30 września 1939 roku. Wówczas, będąc internowany w Rumunii, w celu zachowania ciągłości istnienia i działania struktur państwowych przekazał swoje prerogatywy – na mocy Konstytucji z kwietnia 1935 roku – Władysławowi Raczkiewiczowi. W grudniu 1939 roku uzyskał zgodę na wyjazd do Szwajcarii, gdzie spędził ostatnie lata swego życia. Zmarł 2 października 1946 roku na emigracji w Versoix nieopodal Genewy.

W 150. rocznicę urodzin prof. Ignacego Mościckiego – i w przededniu jubileuszu stulecia odzyskania niepodległości przez Polskę po 123 latach niewoli – Senat Rzeczypospolitej Polskiej oddaje hołd temu wybitnemu wynalazcy i naukowcowi, jednemu z najważniejszych polityków okresu międzywojennego, który odegrał doniosłą rolę w najnowszych dziejach Polski.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Marszałek Senatu: wz. *M. Koc*